

ภาคที่ 3 : การศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์

บทที่ 9

ศึกษาพระคัมภีร์โดยพระคัมภีร์

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้วคุณสามารถ

- รู้จักสัญลักษณ์ของพระวณะของพระเจ้าที่ใช้ในพระคัมภีร์
- ศึกษาพระวณะโดยใช้พระคัมภีร์
- รู้แหล่งที่มาของพระวณะ
- แยกแยะระหว่างน้ำมันและอาหารแข็งของพระวณะ

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“ขอเปิดตาข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งมหัศจรรย์จากพระธรรมของพระองค์”

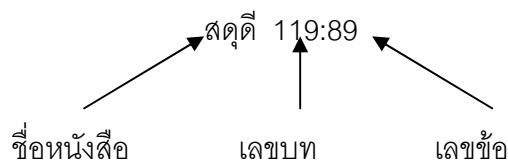
สดุดี 119.18

คำนำ

พระคัมภีร์กล่าวถึงพระวณะของพระเจ้าไว้หลายอย่าง ทางที่ดีที่สุดในการเริ่มต้นศึกษาพระคัมภีร์คือ เรียนรู้ว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงตนเองอย่างไร ในบทนี้คุณจะรู้สัญลักษณ์ของพระวณะของพระเจ้าซึ่งให้ไว้ในพระคัมภีร์และรู้ความจริงพิเศษเกี่ยวกับพระวณะดังที่เปิดเผยโดยพระคัมภีร์เอง

โดยปกติในหลักสูตรการศึกษา เมื่อเราอ้างถึงข้อพระคัมภีร์เราจะเขียนข้อความไว้ให้ด้วยเพื่อประหยัดเวลา แต่ในที่นี้เราไม่เขียนเนื่องจากมีวัตถุประสงค์ที่จะให้คุณเคยชินกับการใช้พระคัมภีร์ เราเขียนแต่ข้ออ้างอิง เมื่อคุณศึกษาก็ให้เปิดดูในพระคัมภีร์ ถ้าคุณไม่รู้ว่าหนังสือเล่มนั้น ๆ อยู่หน้าไหนก็ให้ดูที่สารบัญ ซึ่งจะบอกหน้าซึ่งหนังสือเล่มนั้นเริ่มต้นไว้ให้ เมื่อคุณเปิดตามนั้นจะพบบทที่ 1 ให้หาบทที่คุณต้องการและข้อที่ต้องการ

ตัวอย่าง

แหล่งที่มาของพระวจนะ

แหล่งที่มาของพระคัมภีร์ คือ พระเจ้าพระองค์เอง

อ่าน สดุดี 68.11 ยืนยันว่าพระเจ้าเป็นแหล่งของพระวจนะ

1 เรสะโลนิกา 2.13 อธิบายว่า พระวจนะเป็นถ้อยคำของพระเจ้าและแหล่งที่มาไม่ใช่จากมนุษย์ เมื่อพระเยซูตรัสระหว่างการรับใช้ของพระองค์ในโลกนี้ พระองค์ทำให้ชัดเจนว่า แหล่งที่มาของถ้อยคำของพระองค์คือ พระเจ้า

ดู ยอห์น 14.10 และ 24, 17.8 และ 14 และ 3.34

ประวัติของพระวจนะ

พระคัมภีร์เปิดเผยประวัติของตนเองเพื่อตอบคำถามที่ว่า “พระวจนะมีมานานเพียงไร” และ “ใครเป็นคนแรกที่เขียนพระวจนะของพระเจ้า” อ่าน ฮีบรู 11.3 ข้อนี้เปิดเผยว่าโลกซึ่งเราอยู่นี้ถูกสร้างโดยถ้อยคำของพระเจ้า

อ่านปฐมกาล บทที่ 1 ในพระคัมภีร์ของคุณซึ่งกล่าวถึงการทรงสร้างแล้วคุณจะพบว่าข้อความนี้เป็นความจริง พระเจ้าตรัสแล้วโลกก็เกิดขึ้น คุณอ่านมากกว่านี้ได้ใน 2 เปโตร 3.5-7

ฮีบรู 1.3 กล่าวว่า พระองค์ผดุงโลกและสรรพสิ่งไว้โดยอำนาจของถ้อยคำของพระองค์

สดุดี 33.6 กล่าวว่า สวรรค์ถูกสร้างขึ้นโดยถ้อยคำของพระเจ้า

พระเจ้าเป็นนิรันดร์ พระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้นและจุดจบ โดยที่พระเจ้าไม่ถูกแยกจากถ้อยคำของพระองค์ (พระองค์เป็นพระวาตะ) ดังนั้นถ้อยคำของพระองค์จึงไม่มีจุดเริ่มต้นและไม่มีจุดจบเหมือนพระเจ้า ถ้อยคำของพระองค์คงอยู่ตลอดไป

การบันทึกถ้อยคำของพระเจ้าโดยมนุษย์เป็นครั้งแรกพบใน อพยพ 20.1-17 อ่านข้อความนี้ในพระคัมภีร์ นี่เป็นการบันทึกครั้งแรกที่พระเจ้าดลใจให้มนุษย์ (โมเสส) เขียนถ้อยคำของพระองค์ลงไว้

อ่านยอห์น บทที่ 1 ในพระคัมภีร์ สังเกตดูข้อ 1-5 และ 14 ข้อความนี้กล่าวถึงพระเยซูว่าเป็น “พระวาตะ หรือ ถ้อยคำ” เปิดเผยว่า พระวาตะ (พระเยซู) อยู่กับพระเจ้าและเป็นพระเจ้าตั้งแต่ต้น ยืนยันส่วนของพระเจ้าและถ้อยคำของพระองค์ในการทรงสร้างโลก

พระเยซูทรงเป็นอยู่กับพระบิดามาตลอด แต่ในข้อ 14 บอกว่า พระวาตะ (พระเยซู) กลายเป็นเนื้อหนังและมาอยู่ในโลกในรูปของมนุษย์ ข้อ 11-12 บอกว่า พระองค์ถูกปฏิเสธโดยคนของพระองค์เอง แต่คนที่รับพระองค์ก็สามารถกลายเป็นบุตรของพระเจ้าได้

หนังสือ แผ่นม้วนและหิน

พระวาทะของพระเจ้าถูกเขียนในหลายรูปแบบตลอดหลายปีที่ผ่านมา เขียนบนหินโดยโมเสส (อพยพ 20.1-17) และบนหินใหญ่เมื่ออิสราเอลเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา (เฉลยธรรมบัญญัติ 27.1-8)

พระวาทะของพระเจ้าถูกเขียนบนหนังสือ (เฉลยธรรมบัญญัติ 31.24-26) และบนแผ่นม้วน (เยเรมีย์ 36.2) แผ่นม้วนเป็นกระดาษแผ่นยาว มีด้ามไม้ที่ปลายแต่ละข้าง เมื่อคุณกำลังอ่านหรือเขียนในกระดาษม้วนคุณเริ่มที่ปลายข้างหนึ่งและคลายม้วนกระดาษไปเรื่อย ๆ

พระเจ้าทรงดลใจเพลงในพระวาทะด้วย ดูเฉลยธรรมบัญญัติ 31.19-22 ดาวิดเขียนพระวาทะในรูปของโคลงกลอนซึ่งมักเป็นเพลง หนังสือสดุดีเป็นการนมัสการและหนังสือบทเพลงของพระคัมภีร์

การดลใจของพระคัมภีร์

สิ่งสำคัญที่สุดซึ่งพระคัมภีร์เปิดเผยก็คือ พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเจ้าโดยการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตรัสแก่คนของพระเจ้าให้เขียนข้อความของพระองค์

ดู 2 ทิโมธี 3.16-17 ในพระคัมภีร์ ข้อความเหล่านี้ยืนยันว่า พระวาทะของพระเจ้าได้รับการดลใจและยังบอกด้วยว่า มีประโยชน์ใน 4 ด้าน ที่สำคัญในชีวิตคริสเตียนคือ ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม

ข้อความเหล่านี้แสดงจุดประสงค์หลักของพระวาทะ ซึ่งเกิดผลในคนของพระเจ้าให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อมและเตรียมพร้อมสำหรับงานดีทุกอย่าง

ถ้อยคำนิรันดร์

ในโลกธรรมชาติของเรา หนังสือมากมายหลายเล่มมีคุณค่าเฉพาะในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น หนังสือเกี่ยวกับขบวนการทางแพทย์อาจใช้ได้สัก 2-3 ปี เมื่อมียาชนิดที่ดีกว่าหรือวิธีการรักษาที่ดีกว่า พัฒนาขึ้นมา หนังสือดังกล่าวก็ล้าสมัยใช้ไม่ได้ต่อไป

พระวาทะของพระเจ้าเป็นนิรันดร์ หมายความว่า ถ้อยคำของพระองค์ใช้ได้ในทุกเวลา ใช้ได้ในอดีต ในปัจจุบันและในอนาคต ดู สดุดี 119.89

อ่าน 1 เปโตร 1.23 ข้อความนี้เปิดเผยว่าพระวาทะของพระเจ้าไม่ใช่เพียงแต่ดำรงอยู่เสมอ แต่ยังมีชีวิตอยู่ตลอดไปด้วย พระเจ้าทรงเป็นอยู่และทรงเป็นตลอดมา เราปรนนิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าไม่ทรงแยกจากถ้อยคำของพระองค์ เพราะเหตุว่าพระเจ้ามีชีวิต ถ้อยคำของพระองค์ก็มีชีวิตและใช้ได้สำหรับทุกเวลา

อ่านอิสยาห์ 40.8 ข้อนี้ยืนยันว่าพระวาทะของพระเจ้าจะคงอยู่เสมอไม่สูญหายไปเหมือนสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบเราในโลกธรรมชาติ

การแบ่ง 2 ประเภท

พระคัมภีร์กล่าวถึง การแบ่ง 2 ประเภทของพระวจนะ คือ อาหารน่านมและอาหารแข็ง
 อาหารน่านม คือ ความจริงพื้นฐานที่เข้าใจง่าย ๆ
 อาหารแข็ง คือ พระวจนะที่สอนลึกลงไปซึ่งนำความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณมาสู่เรา คุณอ่านดู
 ได้เกี่ยวกับการแบ่งนี้ใน ฮีบรู 5.13-14 และ 1 เปโตร 2.2

เป้าหมายของพระวจนะ

พระคัมภีร์เปิดเผยจุดประสงค์หลายประการของพระวจนะ จุดประสงค์ คือ เป้าหมายนั่นเอง
 พระเจ้าประทานพระวจนะเพื่อให้สำเร็จจุดประสงค์เฉพาะอย่าง ตามพระคัมภีร์ จุดประสงค์บาง
 ประการมีดังนี้

พระวจนะนำความเชื่อในข้อความข่าวประเสริฐ กิจการ 4.4

ชำระเรา ยอห์น 15.3, เอเฟซัส 5.26

ถ้าเราได้ยินและเชื่อ ก็นำชีวิตนิรันดร์มาให้ ยอห์น 5.24

เป็นพื้นฐานสำหรับการพิพากษานิรันดร์ ยอห์น 12.48

วิญญาณสกปรกถูกไล่ออกไปโดยพระวจนะ มัทธิว 8.16, ลูกา 4.36

หมายสำคัญอัศจรรย์ติดตามการเทศนาพระวจนะ และทำให้คนแน่ใจในความจริงของพระกิตติคุณ
 มาระโก 16.20

ให้ความแน่ใจในความรอด 1 ยอห์น 1.2-6

เราบังเกิดใหม่โดยพระวจนะ 1 เปโตร 1.23, สดุดี 119.41

พระวจนะบันทึกความจริงแห่งพระวจนะ 1 ยอห์น 5.7

เราได้รับการชำระโดยพระวจนะ สดุดี 130.5, 119.49, 81

มีการรักษาในพระวจนะ สดุดี 107.20

ป้องกันเราจากทางแห่งผู้ทำลาย สดุดี 17.4

เป็นวิญญาณและชีวิตแก่เรา ยอห์น 6.63

นำความชื่นชมยินดีมาให้ เยเรมีย์ 15.16

ความเชื่อเพิ่มขึ้นโดยพระวจนะ โรม 10.17

นำการปลอบโยน 1 เธสะโลนิกา 4.18, สดุดี 119.50,52

ให้อาหารฝ่ายวิญญาณ 1 ทิโมธี 4.6

นำคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ ยอห์น 15.7

เป็นกุญแจไปสู่ความสำเร็จ โยชูวา 1.8

ถ้าเราได้ยินและกระทำตามเราก็ได้รับพระพร ลูกา 11.28

มีประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีและการอบรมในทางธรรม
2 ทิโมธี 3.16-17

นำพระพรมาให้เมื่อมีผู้กระทำตามและนำการสาปแช่งมาสู่เมื่อไม่กระทำตาม เฉลยธรรมบัญญัติ
28

เป็นอาวุธในเวลาถูกล่อลวง มัทธีว 4

ทำให้วิญญาณของคนกลับใจ สดุดี 19.7

ทำให้คนธรรมดาฉลาดขึ้น สดุดี 19.7

ทำให้เราตาสว่าง สดุดี 19.8

เตือนเรา สดุดี 19.11

การรักษาพระวจนะนำบาปหนักมาให้ สดุดี 19.11

เป็นทางไปสู่สวรรค์ วิวรรณ์ 22.14

นำพระพรแห่งการเดินในทางชอบธรรม สดุดี 119.1-3

ทำให้เราฉลาดกว่าศัตรูของเรา ครูและบรรพบุรุษของเรา สดุดี 119.98-104

สงวนชีวิตของเรา สดุดี 119.28

เป็นพื้นฐานของความเมตตาของพระเจ้าต่อเรา สดุดี 119.58

นำความยินดีมาให้ สดุดี 119.92

ให้ความเข้าใจที่ง่าย ๆ สดุดี 119.130, 169, 104

นำการปลดปล่อยมาให้ สดุดี 119.170

ทำให้จุดประสงค์สำเร็จ

เราเห็นแล้วว่ามีจุดประสงค์หลายประการสำหรับพระวจนะของพระเจ้า พระคัมภีร์สอนว่า พระวจนะจะทำให้จุดประสงค์ซึ่งมีอยู่นั้นสำเร็จ

อ่านอิสยาห์ 55.11 ที่นี้พระเจ้าตรัสว่า พระวจนะของพระองค์จะไม่กลับมาเปล่า ๆ หมายถึงว่าพระเจ้าไม่ได้ให้คำสัญญาที่ว่างเปล่า สิ่งที่พระองค์ตรัสจะเกิดขึ้น ทุกคำในพระคัมภีร์ถูกเขียนไว้เพื่อจุดประสงค์หนึ่ง และจุดประสงค์นั้นจะต้องสำเร็จ

สัญลักษณ์ของพระวจนะ

พระคัมภีร์ใช้สัญลักษณ์หลายประการ เพื่ออธิบายพระวจนะ สัญลักษณ์คือ สิ่งหนึ่งที่ใช้แทนอีกสิ่งหนึ่ง เช่น ดาวแต่ละดวงในธงของสหรัฐอเมริกา ก็แทนรัฐหนึ่งรัฐใน 50 รัฐซึ่งรวมกันเป็นชาตินั้น เรากล่าวได้ว่าดาวเป็นสัญลักษณ์ของรัฐหนึ่งรัฐ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในพระคัมภีร์เพื่ออธิบายพระวจนะมีดังต่อไปนี้ ดูข้อความแต่ละข้อและอ่านในพระคัมภีร์ของคุณ

กระจกเงา : ยากอบ 1.23-27

“เพราะว่าถ้าผู้ใดฟังพระวจนะ และไม่ได้ประพฤติตามผู้นั้นก็เป็นเหมือนคนที่ดูหน้าของตัวในกระจกเงา เพราะว่าเมื่อดูตัวเองแล้วก็ไปและก็ลืมในทันทีที่เห็นว่าตัวเองเป็นอย่างไร แต่ผู้ที่พิจารณาอยู่ในวิสุทธิบัญญัติ ซึ่งเป็นพระบัญญัติแห่งเสรีภาพ และตั้งอยู่ในพระบัญญัตินั้น มิได้เป็นผู้ฟังแล้วก็หลงลืม แต่เป็นผู้ที่ประพฤติตาม ผู้นั้นก็จะได้รับความสุขเพราะการประพฤติของตน ถ้าผู้ใดเข้าใจว่าตัวเป็นคนมีธัมมะและมิได้สงบปากคำแต่หลงกลวงตัวเอง ธัมมะของผู้นั้นก็ไม่มีประโยชน์ ธัมมะที่บริสุทธิ์ไร้มลทินต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระบิดานั้นคือ การเยี่ยมเยียนเด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อนและการรักษาตัวให้พ้นจากราคีของโลก”

เมื่อคุณมองดูในกระจกเงาในโลกธรรมชาติ มันก็สะท้อนหน้าตาของคุณ เมื่อเรามองดูในพระวจนะก็เหมือนกระจกเงา พระคัมภีร์สะท้อนสภาพที่แท้จริงฝ่ายจิตวิญญาณ

โคม : สดุดี 119.105

แสงสว่าง : สดุดี 119: 105, 130 สุภาษิต 6:23

ทั้งโคมและแสงสว่างช่วยนำทางเรา ทำให้เราเห็นภาพในความมืด พระวจนะของพระเจ้าให้การนำทางฝ่ายวิญญาณ ช่วยให้เราพบทางออกจากความมืดของบาป

ทั้งฝนและน้ำเป็นสิ่งทำให้สดชื่น พระวจนะเปรียบเทียบกับฝนและน้ำ เพราะทำให้เราสดชื่นฝ่ายวิญญาณ

อาหาร : เยเรมีย์ 15:16, 1 เปโตร 2.1-2, 1 โครินธ์ 3.1-2, ฮีบรู 5.12-14

พระคัมภีร์เปรียบได้กับอาหาร อาหารดับความหิวตามธรรมชาติ พระคัมภีร์ดับความหิวฝ่ายวิญญาณ อาหารทำให้เราเติบโตตามธรรมชาติ พระคัมภีร์ให้เราเติบโตฝ่ายวิญญาณ

บางส่วนของพระคัมภีร์ถูกเรียกว่าอาหารนุ่ม เพราะว่าเข้าใจง่าย ส่วนอื่นถูกเรียกว่าอาหารแข็ง เพราะข้อความยากแก่การเข้าใจ

พระเจ้าต้องการให้เราก้าวหน้าจากน้ำนมไปสู่อาหารแข็ง การเรียนรู้ที่จะศึกษาพระคัมภีร์ จะช่วยให้คุณทำจุดประสงค์นี้ให้สำเร็จ

ไฟ : เยเรมีย์ 23.29, 20.9

ในโลกปกติของเรา ไฟใช้เพื่อให้โลหะมีค่าบริสุทธิ์ ไฟจะเผาไหม้สารต่างๆ ที่ไม่บริสุทธิ์ พระวจนะของพระเจ้าเป็นเหมือนไฟในชีวิตคริสเตียน ที่จะเผาไหม้ทุกสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ในความคิด คำพูดและการกระทำ

หม้อน : เยเรมีย์ 23.29

หม้อนสามารถทำให้หินแตกเป็นชิ้นๆ พระวจนะสามารถทำให้หัวใจที่แข็งกระด้างด้วยบาปแตกสลายได้ และทำให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าได้

มีดสองคม : ฮีบรู 4.12

มีดสองคมเป็นมีดคมที่ हमอใช้เพื่อผ่าตัด เพื่อทำลายความเจ็บไข้ พระวณะมีหน้าที่ผ่าตัดทาง
วิญญาณช่วยแก้ไขความเจ็บป่วยฝ่ายวิญญาณ นำเอาความผิดปกติและการติดเชื้อโรคไปจากชีวิตของเรา

ดาบ : เอเฟซัส 6.17

ดาบในโลกปกติใช้เป็นอาวุธ พระวณะเป็นดาบฝ่ายวิญญาณ เป็นอาวุธใช้ต่อสู้กับศัตรูฝ่าย
วิญญาณคือซาตาน

ยา : สดุดี 119.25

เช่นเดียวกับยาในโลกปกตินำการรักษามาสู่ร่างกายที่เจ็บป่วย พระวณะทำงานเป็นยาเพื่อรักษา
ความเจ็บป่วยฝ่ายวิญญาณ

เมล็ดพืช : มัทธิว 13.1-23, มาระโก 4.1-20, ลูกา 8.4-15, 1 เปโตร 1.23, ยากอบ 1.18

พระวณะเป็นเหมือนเมล็ดพืช เมื่อปลูกลงในหัวใจของเรา ถ้าพบพื้นดินดีก็จะเติบโตและผลิตผล
ฝ่ายวิญญาณในชีวิตของเรา

น้ำผึ้ง : สดุดี 119.10

น้ำผึ้งเป็นของหวานในโลกธรรมชาติ เปรียบพระวณะเหมือนน้ำผึ้ง เพราะว่าเป็นของหวานฝ่าย
วิญญาณ การศึกษาพระวณะนำความหวานฝ่ายวิญญาณมาสู่ชีวิตของเรา

ทอง : สดุดี 19.9-10

ในโลกธรรมชาติ ทองเป็นโลหะที่มีคุณค่ามากที่สุดชนิดหนึ่ง พระคัมภีร์เปรียบเทียบกับทอง
เนื่องจากคุณค่าฝ่ายวิญญาณ

การอธิบายพระวณะ

เราได้ให้สัญลักษณ์ของพระวณะ สิ่งเหล่านี้ใช้อธิบายพระวณะในวิธีต่าง ๆ กัน นอกจาก
สัญลักษณ์แล้ว พระคัมภีร์ให้คำอธิบายอื่น ๆ ของพระวณะ นั่นคือ

วิญญาณแห่งชีวิต . ยอห์น 6.63

ถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์ . ยอห์น 6.68

มีคุณค่า . 1 ซามูเอล 3.1

บริสุทธิ์ . สุภาษิต 30.5, สดุดี 12.6, 19.7, 119.140

ความจริง . ยอห์น 17.17, โคโลสี 1.5, สดุดี 119.142

จริงตั้งแต่ต้น . สดุดี 119.160

ทดลองแล้ว . สดุดี 18.3

ถูกต้อง . สดุดี 33.4, 19.8, 119.75

ถ้อยคำแห่งชีวิต . 1 ยอห์น 1.1, พิลิปปี 2.6
 ถ้อยคำแห่งความรอด . กิจการ 13.20
 ถ้อยคำแห่งความเชื่อ . โรม 10.8
 สมบูรณ์ . สดุดี 119.7
 เป็นที่ปรึกษา . สดุดี 119.24
 สัตย์ซื่อ . สดุดี 119.86
 ตั้งมั่น . สดุดี 119.89
 เป็นมรดก . สดุดี 119.111
 ถ้อยคำแห่งความชอบธรรม . สดุดี 119.123
 ความชอบธรรมและสัตย์ซื่อมาก . สดุดี 119.138
 ชอบธรรม . สดุดี 119.137
 ยินดี . สดุดี 119.143

การตอบสนองต่อพระวจนะ

ก่อนที่จะฟัง อ่านหรือศึกษาพระวจนะของพระเจ้า พระคัมภีร์สอนว่ามนุษย์ตอบสนองต่อพระวจนะของพระเจ้า เราจะต้องให้พระวจนะตกในดินดีในหัวใจของเรา มาระโก 4, ลูกา 8, มัทธีว 13

เราต้องฟังพระวจนะและกระทำตามเพื่อที่จะฉลาด ยอห์น 12.47
 เราต้องรักษาพระวจนะ ยอห์น 14.28
 เราต้องวางใจในพระเยซูคริสต์ถ้าพระวจนะของพระเจ้าฝังอยู่ในเรา ยอห์น 5.31
 ถ้าเราดำรงอยู่ในถ้อยคำของพระองค์ เราก็ได้ชื่อว่าเป็นสาวกของพระองค์ ยอห์น 8.31
 เราไม่เพียงแต่อยู่เพื่ออาหารฝ่ายร่างกาย เราจะต้องมีอาหารฝ่ายวิญญาณคือ พระวจนะของพระเจ้า มัทธีว 4.4, ลูกา 4.4, เฉลยธรรมบัญญัติ 8.3
 เราต้องสรรเสริญพระวจนะของพระองค์ สดุดี 56.4-10
 เราต้องขอบพระคุณสำหรับพระวจนะ สดุดี 119.62
 เราต้องยกย่องพระวจนะเท่ากับพระนามของพระองค์ สดุดี 138.2
 เราจะฟังถ้อยคำของพระองค์ในหัวใจของเรา ยากอบ 1.21
 เราจะต้องขอลงโทษบาปเพื่อที่จะพระวจนะของพระเจ้าจะฝังอยู่ในเรา 1 ยอห์น 1.10
 เราต้องปรารถนาน้ำนมของพระวจนะ 1 เปโตร 2.2
 เราต้องให้พระวจนะฝังอยู่ในเราอย่างบริบูรณ์ โคลโลสี 3.16
 เราต้องแยกแยะพระวจนะของพระเจ้าอย่างถูกต้อง 2 ทิโมธี 2.5
 เราจะต้องศึกษาค้นคว้าพระวจนะในพระคัมภีร์ ยอห์น 5.39, กิจการ 17.11

- เราต้องประกาศพระวาทะของพระองค์ สดุดี 119.26-27
- เราต้องเลือกพระวาทะของพระองค์ สดุดี 119.30
- เราจะต้องยึดมั่นในพระวาทะของพระองค์ สดุดี 119.31
- เราจะต้องดำเนินชีวิตตามวิถีทางพระวาทะ สดุดี 119.32
- เราจะต้องรักษาพระวาทะ สดุดี 119.33
- เราจะต้องกระทำตาม สดุดี 119.34
- เราจะต้องยินดีในพระวาทะ สดุดี 119.35,70,77,143,174
- เราจะต้องเอียงหัวใจของเราเข้าหาพระวาทะ สดุดี 119.36
- เราจะต้องปรารถนาที่จะให้พระวาทะตั้งมั่นในชีวิตของเรา สดุดี 119.38
- เราจะต้องมีความปรารถนาอยากได้พระวาทะ สดุดี 119.40
- เราจะใช้พระวาทะที่จะตอบผู้อื่น สดุดี 119.42
- เราจะต้องมีความหวังในพระวาทะ สดุดี 119.43
- เราต้องรักษาพระวาทะไว้ตลอดไป สดุดี 119.44
- เราจะต้องแสวงหาพระบัญญัติของพระองค์ สดุดี 119.45
- เราจะต้องเต็มใจที่จะพูดพระวาทะต่อหน้าผู้นำ สดุดี 119.46
- เราจะต้องใคร่ครวญภาวนาพระวาทะ สดุดี 119.48,78,118
- เราจะต้องไม่เอนเอียงไปจากพระวาทะ สดุดี 119.52
- เราจะต้องดำเนินตามคำสอนของพระวาทะ สดุดี 119.52
- เราจะต้องดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระวาทะ สดุดี 119.59
- เราจะต้องไม่ชักช้าที่จะรักษาพระวาทะ สดุดี 119.60
- เราจะต้องไม่ลืมพระวาทะ สดุดี 119.61,83,93,153,176
- เราต้องเลือกเพื่อนที่เกรงกลัวพระวาทะและรักษาพระวาทะ สดุดี 119.63
- เราจะต้องเชื่อพระวาทะ สดุดี 119.66
- เราต้องรักษาพระวาทะด้วยจิตใจทั้งหมดของเรา สดุดี 119.69
- เราต้องให้คุณค่าพระวาทะมากกว่าทองและเงิน สดุดี 119.72
- เราต้องปรารถนาที่จะเรียนรู้ สดุดี 119.73
- เราต้องมีความหวังในพระวาทะ สดุดี 119.74,81
- เราต้องหาการล้ำโลมจากพระวาทะ สดุดี 119.76,82
- เราต้องปรารถนาพระวาทะที่จะให้เปลี่ยนจิตใจของเรา สดุดี 119.80
- เราจะต้องไม่ละเลยพระวาทะ สดุดี 119.87
- เราจะต้องแสวงหาพระวาทะ สดุดี 119.94
- เราต้องพิจารณาพระวาทะ สดุดี 119.95

เราจะต้องเชื่อในพระวจนะ สดุดี 119.95

เราต้องเชื่อในพระวจนะ สดุดี 119.128

เราต้องปรารถนาอยากได้พระวจนะ สดุดี 119.131

เราต้องให้ช่างเท้าของเรามีมั่นคงอยู่ในพระวจนะ สดุดี 119.133

เราต้องเศร้าใจเมื่อพระวจนะของพระเจ้าไม่ได้รับการให้เกียรติ สดุดี 119.136,158

เราต้องยืนอยู่ด้วยความกลัวในพระวจนะของพระเจ้า สดุดี 119.161

เราต้องรักษาพระวจนะ สดุดี 119.163,165,167

ลึนของเราควรพูดพระวจนะของพระเจ้า สดุดี 119.172

ความรับผิดชอบต่อพระวจนะ

นอกเหนือจากมีการตอบสนองที่ถูกต้องต่อพระวจนะของพระเจ้าแล้ว มนุษย์ควรมีความรับผิดชอบต่อพระวจนะของพระเจ้า

คริสตจักรในสมัยแรกมีความรับผิดชอบต่อพระวจนะของพระเจ้า เขาไปทุกหนทุกแห่งประกาศพระวจนะของพระเจ้า (กิจการ 8.4, 13.49, 12.24) เขาขอต่อพระเจ้าและได้รับความกล้าหาญที่จะพูดพระวจนะ (กิจการ 4.29,31)

พระวจนะของพระเจ้าเพิ่มพูนไปในโลก เพราะว่าความพยายามของเขา (กิจการ 6.7, 19.20) พระคัมภีร์เปิดเผยว่าเราจะต้องเทศนาพระวจนะทั่วไปในโลกนี้ มัทธิว 16.15, ลูกา 24.47, มาระโก 16.15 ถ้าเราได้รับคำสอนในพระวจนะของพระเจ้า เราจะมีควมรับผิดชอบที่จะสอนผู้อื่น กาลาเทีย 6.6

เราจะต้องเทศนาพระวจนะ 2 ทิโมธี 4.2

เราจะต้องพูดพระวจนะโดยปราศจากความกลัว ฟิลิปปี 1.4

พระเจ้าใส่พระวจนะของพระองค์ในเราเพื่อที่จะสามารถพูดพระวจนะแก่ผู้อื่นได้

เฉลยธรรมบัญญัติ 18.18-19, อีสยาห์ 51.16, เยเรมีย์ 1.9, 3.12, 5.14, 26.12, เอเสเคียล 2.6-7

เราจะต้องไม่พูดคำของเราเอง เราจะต้องพูดพระวจนะ อีสยาห์ 58.13

เราจะต้องไม่ละอายต่อพระวจนะ มาระโก 8.38

เราจะต้องสอนพระวจนะให้แก่ลูกหลานของเรา เฉลยธรรมบัญญัติ 6.6-9

คำเตือนในพระวจนะ

พระเจ้าให้คำเตือนหลายอย่าง หลายประการเดียวกับพระวจนะของพระองค์

การข่มเหงมาถึงเพราะว่าพระวจนะได้ถูกประกาศออกไป มาระโก 4.7

คนบางคนจะถูกฆ่าเพราะว่าการเป็นพยานถึงพระวจนะของพระเจ้า วิวรรณ์ 6.9, 20.4

ถ้าเราไม่ระมัดระวังพระวจนะจะไม่มีประสิทธิภาพในชีวิตของเราเนื่องจากประเพณีของมนุษย์
มาธะโก 7.13

เราอาจบิดเบือนพระวจนะของพระเจ้าได้ เยเรมีย์ 23.36

เราอาจทำให้พระวจนะของพระเจ้าเสื่อมไปได้ 2 โครินธ์ 2.17

เราอาจใช้พระวจนะของพระเจ้าอย่างหลอกลวง 2 โครินธ์ 4.2

พระคัมภีร์เตือนเราไม่ให้ฟังทุกคำที่เราได้ยิน สุภาษิต 14.15 หมายความว่าทุกคนที่อ้างว่าพูดพระ
วจนะของพระเจ้าไม่ได้ทำเช่นนั้นจริงๆ

มีครูเทียมเท็จที่ไม่ได้สอนพระวจนะอย่างแท้จริงของพระเจ้า (ยูดา 1) เราถูกสอนให้ถอนตัวของเรา
ออกจากคนเหล่านี้ 1 ทิโมธี 6.3-5

ครูเทียมเท็จไม่ได้พูดพระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้า เขาพูดจากคำของเขาเอง เขาพูดสิ่งเหล่านี้
ด้วยคือ คำพูดเท็จ เยเรมีย์ 29.23

คำพูดไร้สาระ เอเฟซัส 5.6

คำพูดหลอกลวง โคลโลสี 2.4

คำพูดยกยอ 1 เธสะโลนิกา 2.5

คำพูดที่สับสนไร้สาระ 1 ทิโมธี 6.21

คำพูดตลบตะแลง 2 เปโตร 2.3

คำพูดโอ้อวดตัว 2 เปโตร 2.18, ยูดา 16

คำพูดชั่วร้าย 2 ยอห์น 10

กล่าวโดยสรุปพระคัมภีร์ให้คำเตือนสุดท้ายไว้ที่เกี่ยวกับพระวจนะใน วิวรรณ์ 22.18-19

**“ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำไปใน
หนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนในหนังสือเล่มนี้แก่ผู้นั้น และถ้าผู้ใดตัด
ข้อความออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้นที่มีอยู่ในต้นไม้
แห่งชีวิตและที่มีอยู่ในวิสุทธินครนั้น ซึ่งบรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปเสีย”**

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 9

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ

2. จงให้ชื่อของสัญลักษณ์อย่างน้อยที่สุด 5 สัญลักษณ์ ที่ใช้ในพระคัมภีร์ที่เป็นตัวแทนพระวาระของพระเจ้า

3. จุดประสงค์หลายประการสำหรับพระวาระของพระเจ้าได้ให้ไว้ในบทนี้ จงเขียนมาให้ดู 3 ประการ

4. เหตุใดเราจึงไม่เชื่อทุก ๆ คำที่เราได้ยิน

5. มีคำเตือนอะไรที่ให้ไว้แก่ผู้ที่เพิ่มเข้าไปในพระวาระของพระเจ้า

6. มีคำเตือนอะไรที่ให้ไว้แก่ผู้ที่นำสิ่งที่เขียนไว้ในพระวาระของพระเจ้าออกไป

7. ใครเป็นแหล่งที่มาพระวาระ

8. พระเยซูได้ตรัสพระวาระของผู้ใด

9. เนื้อหาในพระคัมภีร์แบ่งออกเป็น 2 ประการคืออะไร ?

10. ตามบันทึกพระคัมภีร์ใครเป็นมนุษย์ผู้แรกที่ได้เขียนพระวาระของพระเจ้าไว้ตามการทรงนำของพระองค์

คำตอบบททดสอบ บทที่ 9

1. “ขอเบิกตาข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งมหัศจรรย์จากพระคำของพระองค์” สดุดี 119:18
2. เป็นโคม กระจกเงา แสงสว่าง อาหาร ไฟ
3. จงดูจุดประสงค์ที่ให้ไว้ในบทเรียน
4. ทุกคนที่อ้างว่าได้พูดพระวจนะของพระเจ้าไม่ได้ทำอย่างนี้จริง เพราะมีครูเทียมเท็จหลายคน
5. พระเจ้าจะเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในพระวจนะ วิวรณ์ 22.18-19
6. ส่วนของเขาจะถูกนำออกไปจากหนังสือแห่งชีวิตและออกไปจากวิสุทธิชนครและจากสิ่งที่เขียนไว้ในพระวจนะ วิวรณ์ 22.18-19
7. พระเจ้า
8. พระวจนะของพระเจ้า
9. อาหารนมและอาหารแข็ง
10. โมเสส

เพื่อการศึกษาต่อไปด้วยตนเอง

สำหรับการศึกษาต่อไปในบททั้งหมดในพระคัมภีร์ สดุดี 119 ได้พูดไว้มากที่สุดเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้า จงอ่านให้ทั่วทั้งบทนี้ ซึ่งเป็นบทที่ยาวที่สุดในพระคัมภีร์ มีคำแตกต่างกันหลายคำที่ใช้อ้างถึงพระวจนะของพระเจ้าแต่ละครั้งที่ใช้ในสดุดี 119 ก็จะเพิ่มความรู้ของเราเกี่ยวกับพระวจนะของพระองค์

จงขีดเส้นใต้คำต่อไปนี้ทุกครั้งที่ปรากฏอยู่ในบทนี้

พระวจนะ พระวจนะทั้งหลาย คำตัดสินหรือคำพิพากษา บัญญัติ กฎเกณฑ์ กฎบัญญัติ คำสั่ง
วิถีทางของพระองค์ คำพยานของพระองค์

หลังจากคุณได้ขีดเส้นใต้การใช้คำเหล่านี้ใน สดุดี 119 จงหันกลับไปและอ่านบทนี้อีกครั้งหนึ่ง
จงสร้างแผนผังเพื่อที่จะสรุปการศึกษาของคุณ ทำตามแผนผังที่ได้ให้ไว้สำหรับคุณข้างล่างนี้
ใส่ชื่อแต่ละข้อที่บรรจุคำเหล่านี้ลงไปและก็สรุปว่า ข้อต่างๆ นี้สอนอะไรเกี่ยวกับพระวจนะพระเจ้า

ทำตามแผนผังดังต่อไปนี้

ข้อที่

สรุป

1

เราได้รับพระพรถ้าเราดำเนินตามพระบัญญัติของพระองค์

สำหรับการศึกษาต่อไป

มีข้อความหลายแห่งในพระคัมภีร์ที่ยืนยันถึงการดลใจแห่งพระวจนะของพระเจ้า จงเปิดดูข้อความดังกล่าวและสรุปข้อความนั้น ๆ

ชื่อพระคัมภีร์

สรุป

ฮีบรู 1.1

1 เอซะโลนิกา 2.13

2 ทิโมธี 3.16

1 โครินธ์ 24.37

1 โครินธ์ 2.7-13

กาลาเทีย 1.11, 12, 16, 20

เอเฟซัส 3.1-10

1 เปโตร 1.10, 11, 21

2 เปโตร 3.16